

VIJESTI IZ INOZEMSTVA

† RAFFAELE BARRATA

21. ožujka na blagdan sv. Benedikta umro je prof. Raffaele Barrata. O njemu trebalo bi mnogo više reći nego što može stati u ovih par redaka.

Rodio se prije 72 god. u Avellinu pokraj Napulja. Jako mlad pošao je u benediktince u samostan Monte Vergine. Više od trideset godina predaje »canto gregoriano« na Institutu za crkvenu glazbu u Rimu. Bio je zaljubljenik u to pjevanje i mnoge generacije raznih narodnosti učinio je zaljubljenicima tog pjevanja. Talijanski dnevnik »Il Tempo« naziva oca Barattu »Il miglior ambasciatore del canto gregoriano«. Mnogo puta je izjavio da je čitav njegov život gregorijaniziran i zaista tako bijaše, jer se sjećamo da je »Liber usualis« znao napamet.

Prof. Baratta osnivač je udruženja »Cantemus Domino«. Premda ga Gospod uzme k sebi njegovo ime i njegov duh i napolitanski temperament ostat će mnogim njegovim studentima u srcu i dragom sjećanju.

Dok se sjećamo prof. Baratte u molitvama nadamo se da će njegov rad i djelo zaživjeti u mnogim njegovim đacima i da će vrijednost gregorijanskog korala i u naše vrijeme postati blago velike vrijednosti za Crkvu i crkvenu glazbu.

M. MARTINJAK

PRIKAZI

Nikola Buble: VOKALNA FOLKLORNA GLAZBA TROGIRA I DONJIH KAŠTELA OD 1875. DO 1975; Festival dalmatinskih klapa — Omiš, 1987.

Prof. Nikola Buble, može se to bez straha reći, svakim danom sve više izbija u prvi plan među našim muzikolozima mlađe generacije. Godine 1985. izišao je u Omišu I. svezak Bublina rada *Vokalna folklorna glazba Trogira i Donjih Kaštela*, a ove godine, 1987., također u Omišu, izišao je drugi svezak (očekuje se uskoro i treći svezak) istog rada. Sva tri sveska su, u stvari, nešto skraćeni magistarski rad Nikole Buble što ga je obranio 1982. na Odjelu za muzikologiju i glazbenu publicistiku na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Mentor toga magistarskog rada bio je prof. dr. Jerko Bezić.

Oživljavanjem klapskog pjevanja, kao načina i repertoara pjevanja, interes za napjeve trogirске regije, to znači Donjih Kaštela, Trogira s Ciovom i trogirске zagore, naglo je porastao. Tome je osobito doprinio, tada vrlo mladi i sposobni entuzijast i voditelj — malo pomalo najbolje naše klape »Trogir« — Nikole Buble. Uz Bublju, spomenimo odmah, uz još druge, i Duška Geića; on doduše na nešto drugačiji način i pod drugim vidom. Zahvaljujući uglavnom dobroj obradi starih napjeva iz trogirске regije, njihovoj dobroj izvedbi i k tome još izdanju mnogih tih napjeva, trogirska pjesma postala je zanimljiva, privlačna i »zahvalna« i za ostale klape, sastave i zborove. Svemu je tome u naše vrijeme najveći obol bez sumnje dao upravo Nikola Buble. Zaljubljenik u svoj rodni Trogir, osobito u njegovu glazbenu baštinu, Buble se zarana odlučio na ustrajno, sustavno i znanstveno prikupljanje, proučavanje, obradbu, izvedbu i objavljivanje te glazbene baštine. Jedan od plodova toga radu su i dva sveska (u očekivanju i trećega) *Vokalna folklorna glazba...*

U prvom svesku (predgovor je napisao dr. Željko Rapanić) Buble se najprije pita da li je ovakav jedan rad uopće potreban na početku osamdesetih godina. Tu on govori o pretpostavkama nastanka folklorne glazbe toga geografskog područja u prošlosti, o rezultatima organiziranih oblika glazbeno-amaterske djelatnosti u novije vrijeme te o nužnosti da se prikaže i vrednuje folklorna vokalna glazba Trogira i Donjih Kaštela. U drugom dijelu prvog sveska govori se o folklornoj glazbi kao sastavnom dijelu sveukupne glazbene djelatnosti grada Trogira i Donjih Kaštela od 1875. do 1975. Taj vremenski period Buble je razdijelio u tri razdoblja, od 1875. do 1914., od 1918. do 1941., te od 1944. do 1975. U trećem dijelu Buble opisuje kako je pristupio prikupljanju terenske i arhivske građe raščlanjujući što treba prikupljati i kako valja prikupljati. Četvrti dio donosi građu; zrapavo, Buble tu opisuje načine konzerviranja glazbe, raspoređivanja i klasifikaciju građe kako je on to obavio u svom radu. Još su doneseni sažetak i zaključak te popis upotrebljene literature i rukopisnih izvora. Prvi svezak bismo donekle mogli nazvati uvodnim i teoretskim dijelom rada.

Drugi svezak izišao je ove godine i integralni je dio (s trećim dijelom) ovoga rada. Ovdje su doneseni samo notni primjeri prikupljeni i znanstveno razmatrani u prvom svesku i to najprije abecednim popisom pjesama, zatim samo notni primjeri te napomene uz notne primjere.

Treći svezak donijet će samo tekstove napjeva i napomene uz te tekstove.

Ovaj rad, kako kaže u pogovoru prvog i drugog svesku dr. Koraljka Kos »predstavlja opsežan i temeljito dokumentiran znanstvenoistraživački rad... Cilj rada bio je prikaz i analiza folklorne glazbene građe jednog relativno uskog područja, tj. Trogira i trogirskih Kaštela u povijesnom razvoju koji obuhvaća raspon od 100 godina. Takav pristup rezultirao je zanimljivim historijsko-etnomuzikološkim saznanjima i donio presjek jednog dinamičkog razvojnog procesa koji se nije prekinuo niti u sadašnjem trenutku... Građa je ovdje obuhvaćena u svom širokom sociološkom i kulturnom kontekstu. Prikazani su i analizirani svi oblici spontanog pjevanja, te je tako dobivena višeslojna slika folklornog glazbenog života u području istraživanja... Ovaj rad je znatno bio olakšan činjenicom što sam autor potječe s područja čiju je građu snimao i analizirao, te je prisno upoznat s povijesnim i sociološkim te kulturnim kontekstom spomenutog područja. Ipak, autor u svakom trenutku zadržava neophodnu kritičku distanciranost prema građi i problematici koju ona otkriva...«

Mi u »Svetoj Ceciliji« registriramo ovaj rad kao vrlo vrijedan znanstveni prilog i jer su u njemu prikupljeni i znanstveno analizirani mnogi naši crkveni napjevi liturgijske i paraliturgijske provenijencije trogirске regije. Osim toga autor je i suradnik »Sv. Cecilije«, a i o drugim njegovim radovima već smo ranije mogli čitati na stranicama našeg časopisa.

»Iako je stil Nikole Buble jasan i staložen, a način izlaganja i pristup cjelokupnoj problematici odaje široko poznavanje relevantne literature, kako opće etnomuzikološke, tako i one koja je posebno vezana uz temu »istraživanja« ipak je drugi svezak tehnički mogao biti dotjeraniji. Izdavač ovoga rada je Festival dalmatinskih klapa — Omiš; recenzenti su dr. Jerko Bezić i dr. Dunja Rihtman Augustin; izdanje su sufinancirali Samoupravna interesna zajednica u oblasti kulture općine Trogir i Folklorni ansambl »Trogir« iz Trogira.

Pa kad izide i treći svezak (tekstovi napjeva) eto još jednog novog vrlo bogatog rudnika za obrađivače naše folklorne glazbene baštine i za izvođače, različite klape, sastave i zborove.

Petar Zdravko BLAIĆ